

A teď Vám konečně můžu napsat ten sen, kvůli kterému mám tenhle snář tak dlouho doma. Můj druhý sen se odehrává také na Krávovně. Já jsem měla za domácí úkol o prázdniny udělat geologický vrt a následný rozbor půdy, nebo něco v tom smyslu...

Za objekt svého zájmu jsem si vybrala les kousek nad Krávovnou. Zádrhel nastal ve chvíli, kdy jsem zjistila, že pod celým lomem je silná zlatá žíla. Nejprve mě napadlo, že si to nechám pro sebe, abychom tak krásné místo nezničili „zbytečným“ dolováním, ale nakonec jsem se rozhodla, že to řeknu Wimpymu, trochu zlata vytěžíme, koupíme nové stany a zbytek zlata necháme na horší časy. Ale Wimpy řekl, že o takové věci se musí dozvědět i ostatní, a tak byla na příští týden v Třeboni svolána mimořádná schůzka vedoucích. Seděli jsme v nějaké útulné restauraci a čekali na Loupáčka. Asi po třech hodinách se konečně objevil, v levé ruce kufřík, barevná kravata za ním vlála a už z dálky se omlouval, že běží rovnou z letiště. Konečně jsme byli v kompletní sestavě a mohli začít jednat o zlatě. Došli jsme k závěru, že se na Krávovně příští pátek sejdem a něco málo vytěžíme, přistoupili jsme i na Žofčinu podmínku, že se nesmí poškodit ráz krajiny.

Příští pátek jsme v několika autech mířili směr Krávozna. Ale u závory nám ztuhl úsměv na rtech. Obraz, který se před námi rozprostřel, byl vážně příšerný. Celý tábor byl rozryt, všude byly navršeny hromady hlíny a kamení. Náhle se zpoza té největší haldy vynořil Wimpy, v každé ruce držel jeden velký pytel uháněl rychle pryč. Volali jsme na něho co dělá, jestli se nezbláznil, a že zničil celý lom, dokonce padala i tvrdší slova, ale Wimpy se jen otočil a řekl studeným hlasem: „Za tohle zlato si koupím novou Krávozna a nové kamarády, kteří nebudou tak potrhlí jako jste vy.“

Víc jsem nevydržela a radši jsem se probudila, takže nevím, jak to nakonec dopadlo se zlatem, Wimpym a Krávoznou, ale mám tušení, že dobře.

Popelka
leden 2000